

РЕШЕНИЕ

№ 2380

гр. София, 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 02.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1369** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 118 Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Д. Д. Т., с адрес: Германия, А.. 34, срещу Решение № 45/29.12.2021 г. на управителя на НОИ, с което е отхвърлена жалбата й срещу Разпореждане е № [ЕГН], изх. № 1029-50-5136#1 от 09.11.2021 г., издадено от длъжностното лице по чл. 98, ал. 1, т. 2 от КСО, с което на лицето на основание чл. 68, ал. 1-3 и чл. 6 и чл. 50 от Регламент/ЕО/ № 883/2004 и чл. 40 от Регламент /ЕО/ № 987/2009 а е отказано отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

В жалбоподателката твърди неправилност и незаконосъобразност на оспорваното решение, като постановено в нарушение на процесуалните правила и материалния закон. Счита, че неправилно не й е признат за трудов стаж обучението в университета в Прага.

В съдебно заседание се представлява от Ю. Т., съпруг на жалбоподателката, който моли съда да отмени решението като незаконосъобразно и да върне преписката на административния орган за ново произнасяне с оглед представените в преписката доказателства.

Ответникът по жалбата – Управител на НОИ, чрез процесуалния си

представител оспорва жалбата като неоснователна. Твърди, че решението е правилно и законосъобразно. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С вх. № 2213-50-425 от 21.01.2020 г. в дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ (Д „ЕРМД“) е постъпил формуляр Е 202 DE (проучване на молба за пенсия за старост) от германския осигурителен институт за преценка право на българска пенсия за осигурителен стаж и възраст, с дата на заявлението - 13.12.2018 г. Към формуляра са приложени служебно заверени копия на документи за българските осигурителни периоди на лицето. Приложен е и формуляр Е 205 DE, с който е удостоверен германски осигурителен стаж от 03 месеца за придобиване право на пенсия и 00 месеца за определяне размера на пенсията.

С писмо с изх. № е 2213-50-425#2 от 18.06.2020 г. г-жа Т. е уведомена за необходимостта от представяне на осигурителна книжка, заверена от съответното длъжностно лице в ТП на НОИ - Б., по която да бъдат зачетени периодите ѝ на самоосигуряване от 01.06.2005 г. до 31.12.2005 г. и от 01.02.2006 г. до 15.12.2015 г.

По данни в известието за доставяне (обратна разписка), писмото е получено на 01.07.2020 г., но в законоустановения двумесечен срок необходимият документ не е представен от лицето.

С писмо с изх. № 2213-50-425#5 от 09.04.2021 г. е предприето служебно изясняване на горепосочените периоди на самоосигуряване, съдържащи се в Регистъра на самоосигурените лица (Р.), като е отправено искане до отдел „Краткосрочни плащания и контрол“ към ТП на НОИ - Б..

На 28.04.2021 г. от ТП на НОИ - Б. с изх. № 4032-02-595 е постъпила служебна бележка за зачетен осигурителен стаж и доход на лицето за периода от 01.06.2005 г. до 15.12.2015 г.

Въз основа на представените документи и служебно изяснените периоди, зачетеният български осигурителен стаж включва следните осигурителни периоди - 27.05.1977 г. - 27.05.1978 г. - 1 година, период на майчинство, удостоверен с удостоверение за раждане на дете (за дете родено на 11.07.1977 г.); от 27.12.1979 г. - 31.01.1980 г. - 1 месец и 4 дни, период на майчинство, удостоверен с удостоверение за раждане на дете (за дете родено на 10.02.1980 г.); от 01.02.1980 г. - 26.02.1983 г. - 3 години и 25 дни, заверен по трудова книжка, издадена на 01.02.1980 г. при осигурител ЕИЦ на Н. - П.; от 25.04.1983 г. - 24.08.1983 г. - 4 месеца, потвърден с удостоверение образец УП-3 № 11-593/11.04.2018 г. при осигурител П. - Б.; от 25.08.1983 г. - 10.07.1991 г. - 7 години, 10 месеца и 16 дни, потвърден с удостоверение образец УП-3 № 2566/20.04.2018 г. при осигурител ППМГ - „А.-О.“ - Б.; от 02.01.1994 г. - 31.12.1996 г. - 3 години, потвърден с удостоверение образец УП-3 № 39/18.05.2018 г., при осигурител Б.-И. - Б.; от 01.06.2005 г. - 15.12.2015 г. - 10 години, 06 месеца и 15 дни, период на самоосигуряване при осигурител ЕКСТРА.

Зачетеният български осигурителен стаж на лицето е с обща продължителност 25 години, 11 месеца и 00 дни, придобит по условията на трета категория труд, а потвърденият с формуляр Е 205 DE германски осигурителен стаж само за правото на пенсия, е с продължителност 03 месеца.

Към датата на подаване на заявлението г-жа Т. е навършила изискуемата

възраст за придобиване право на пенсия по чл. 68, ал. 1-2 от КСО. Тъй като българският осигурителен стаж на лицето е недостатъчен за придобиване право на пенсия, на основание чл. 6 от Регламент № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност, е извършено сумиране на българския и германския осигурителен стаж, при което общият стаж на лицето възлиза на 26 години, 02 месеца и 00 дни.

С разпореждане е № [ЕГН], изх. № 1029-50-5136#1 от 09.11.2021 г., издадено от длъжностното лице по чл. 98, ал. 1, т. 2 от КСО, с което на лицето на основание чл. 68, ал. 1-3 и чл. 6 и чл. 50 от Регламент/ЕО/ № 883/2004 и чл. 40 от Регламент /ЕО/ № 987/2009 а е отказано отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, което е потвърдено с Решение № 45/29.12.2021 г. на управителя на НОИ.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена чрез административния орган в предвидения в чл. 118, ал. 2 от КСО срок, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117, ал. 4 от КСО. Потвърденото Разпореждане № [ЕГН]/13.02.2019 г. също е издадено от компетентен орган –главен експерт в отдел „Отпускане на пенсии по договори“ в Дирекция „Европейска интеграция и международни договори“, въз основа на Заповед № 201/29.04.2008 г., приета като писмено доказателство по делото. / лист 35 от делото/

Оспореното решение отговаря на изискванията на чл. 117, ал. 5 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК. Същото е издадено при спазване на законоустановената форма. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 68, ал. 1-2 КСО и чл. 15, ал. 1, т. 3 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС), през 2018 г., право на пенсия за осигурителен стаж и възраст се придобива от жените при навършена възраст 61 години и 02 месеца и придобит осигурителен стаж 35 години и 06 месеца, през 2019 г. при навършена възраст 61 години и 04 месеца и 35 години и 08 месеца осигурителен стаж, през 2020 г. - 61 години и 06 месеца и 35 години и 10 месеца осигурителен стаж и през 2021 г. - 61 години и 08 месеца и 36 години осигурителен стаж.

Административният орган неправилно е установил, че жалбоподателката няма достатъчно осигурителен стаж.

От представените в хода на пенсионното производство доказателства, се установява, че жалбоподателката има осигурителен стаж, придобит на територията на България, както и осигурителен стаж, придобит на територията на Германия. На 27.05.2022 г. е постъпил германски структуриран електронен документ (С.) Р 5000, от който е видно, че германската институция удостоверява като германски стаж за право на пенсия за старост периода на више образование.

Предвид факта, че жалбоподателката има придобит осигурителен стаж в две

държави-членки на ЕС, в случая са приложими разпоредбите на Регламент № 883/2004 г. на Европейския Парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност. Като източник на вторичното право на ЕС, цитираният регламент се прилага пряко т.е съдържащите се в него правила, като нормативни разпоредби с обща правна сила са пряко приложими във всички държави членки на ЕС - чл.288 от Договора за функционирането на ЕС и са задължителни за спазване от националните органи и администрации, от институциите за социална сигурност и от съдилищата, като имат приоритет в случаите на противоречие с разпоредбите на националните законодателства.

По силата на нормата на чл. 52 от Регламента, компетентната институция изчислява размера на дължимото обезщетение:

а) съгласно прилаганото от нея законодателство, само когато изискванията за получаване на обезщетения са били изпълнени изключително съгласно националното право (самостоятелно обезщетение);

б) чрез изчисляване на теоретичен размер и впоследствие на действителен размер (пропорционално обезщетение).

От изложените доказателства се установява, че е налице осигурителен стаж от друга държава членка, който не е отчетен при издаване на Разпореждане е № [ЕГН], изх. № 1029-50-5136#1 от 09.11.2021 г., поради което административния акт следва да се отмени, а преписката да се върна на НОИ, за издаване на нов акт, в който да се отчете като осигурителен стаж за периода в представените по делото документи от Германия.

С оглед гореизложеното съдът намира, че обжалваното решение е незаконосъобразно, като постановено в нарушение на материалноправните разпоредби на които се основава, поради което следва да се отмени.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски по делото, но тъй като не са предявени съдът не дължи произнасяне.

Водим от горното и на основание чл. 173, ал. 2, вр. чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК, Административен съд София – град, III отделение, 60-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Д. Т., ЕГН: [ЕГН] Решение № 45/29.12.2021 г. на Управителя на НОИ, с което е отхвърлена жалбата срещу Разпореждане е № [ЕГН], изх. № 1029-50-5136#1 от 09.11.2021 г., издадено от длъжностното лице по чл. 98, ал. 1, т. 2 от КСО, с което на лицето на основание чл. 68, ал. 1-3 и чл. 6 и чл. 50 от Регламент/ЕО/ № 883/2004 и чл. 40 от Регламент /ЕО/ № 987/2009 а е отказано отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

ВРЪЩА преписката на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт С. – град за ново произнасяне, съобразно даденото в настоящото решение указание.

Решението може да бъде обжалване с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на

Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: